

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8C/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118313473
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:6118313473.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcu: B. K., nar. XX.XX.XXXX, A. XX, XXX XX L., zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, Kmeťova 26, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie sumy 1 470,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1 470,85 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1170,85 eur od 18.03.2018 do 28.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 300 eur od 17.08.2018 do 10.12.2018, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 07.08.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 1 470,85 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania, titulom poistného plnenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.01.2018 došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle Y. M., EČV: L., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému - žalobcovi. Škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla K. K., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému ohlásená, žalovaný ju zaregistroval pod č. poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX. Žalobca ako poškodený si dal predmetné motorové vozidlo opraviť v servise AGV servis, s.r.o., IČO: 35 966 696. Oprava bola vyčíslená vo výške 3 686,47 eur. Žalobcovi bolo Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 02.03.2018 oznámené, že v nasledujúcich dňoch z povinného zmluvného poistenia poisteného, poistnej udalosti č. 18801011102 bude poukázaná náhrada škody za poškodenie vozidla vo výške 2 515,62 eur s DPH na účet. Žalovaný zároveň predložil výpočet výšky poistného plnenia. Suma priznaná a uhradená žalovaným žalobcovi bola vo výške 2 515,62 eur, pričom škodovú udalosť kvalifikoval ako totálnu škodu. Keďže poškodením motorového vozidla bolo žalobcovi znemožnené používať vlastné motorové vozidlo, bol nútený si prenajať od žalovaného náhradné motorové vozidlo, pričom nájom za náhradné motorové vozidlo bol vo výške 300 eur. Žalobca ako poškodený z dopravnej nehody má priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Všeobecná hodnota vozidla určená žalovaným bola vo výške 4740,62 eur, náklady na opravu motorového vozidla boli vo výške 3686,47 eur. Nejedná sa o totálnu škodu a opravu nemožno považovať

za neekonomickú a poškodené motorové vozidlo za neopraviteľné. Preto mal žalobca za to, že žalovaný je povinný uhradiť mu nákladu na opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške a uhradiť mu prenájom náhradného vozidla spolu vo výške 1 470,85 eur. Žalovaný si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a náhradu trov konania.

2. Žalobca označil a predložil listinné dôkazy: súpis zákazky, oznámenie o poukázaní náhrady škody, faktúru č. 20180674, nájomnú zmluvu, preberací a odovzdávací protokol, doklad o úhrade.

3. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom dňa 14.08.2018, č. k. 14Up/493/2018 voči ktorému v zákonnej lehote dňa 30.08.2018 podal žalovaný odpor, v ktorom nenamietal, že došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle žalobcu, pričom žalovaný vykonal dňa 17.01.2018 obhliadku predmetného motorového vozidla a náklady na opravu kalkuloval na sumu 2840,46 eur. Dňa 26.02.2018 bola vykonaná doobhliadka pri ktorej bola vyhotovená kalkulácia nákladov na opravu na 3288,95 eur a následne dňa 28.02.2018 bola vypracovaná kalkulácia nákladov na podmienky autorizovaného servisu - mzdu za prácu za 35 eur/hod. Náklady na opravu boli vyčíslené na sumu 5078,03 eur a všeobecná hodnota vozidla na sumu 4740,62 eur, preto bola poistná udalosť uzatvorená ako totálna škoda. Žalovaný napriek tomu, že pri výpočte poistného plnenia postupoval správne uviedol, že ak žalobca predloží žalovanému faktúru z opravy motorového vozidla a umožní vykonanie obhliadky vozidla, je možné prehodnotenie likvidácie poistnej udalosti. Čo sa týkalo nároku na zaplatenie za prenájom náhradného motorového vozidla, tento nárok si žalobca u žalovaného pred podaním žaloby neuplatnil. Spochybnil nárok na zákonný úrok z omeškania pretože mal za to, že sankcia v podobe úrokov z omeškania je viazaná výlučne na nesplnenie povinnosti podľa § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Nakoľko poistné plnenie bolo žalobcovi poukázané dňa 05.03.2018, t.j. do 15 dní od skončenia prešetrovania a nárok na prenájom náhradného vozidla bol uplatnený až doručením žaloby, mal za to, že žalobcovi nárok na úrok z omeškania nevznikol.

4. Dňa 15.10.2018 bola Okresným súdom v Banskej Bystrici postúpená vec podľa § 19 písm.) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Okresnému súdu Levice.

5. Dňa 15.11.2018 na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 CSP doručil žalobca vyjadrenie, v ktorom uviedol, že predložil žalovanému faktúru č. 20180754 a zároveň súhlasil s obhliadkou motorového vozidla po oprave. Zotrvával na svojej argumentácii, mal za to, že v danom prípade ide o skutočnú škodu, ktorá mu vznikla a ktorá mu mala byť v plnom rozsahu nahradená. Preferovanie autorizovaných servisov žalovaným považoval za rozporné s hospodárskou súťažou a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Predložil odborné vyjadrenie znalca v skutkovo a právne odbornej veci. Poukázal na to, že nárok na prenájom náhradného motorového vozidla je súčasťou náhrady škody, pričom nárok na náhradu škody vzniká momentom škodovej udalosti a je splatný nasledujúci deň po jej vzniku, nie až uplatnením u žalovaného, preto túto námietku považoval za bezpredmetnú aj s poukazom na judikatúru (I. ÚS 263/2016). Zotrvával aj na nároku na zaplatenie úroku z omeškania, z dôvodu, že žalovaný riadne nevykonával šetrenie a preto musí znášať sankcie v podobe úrokov z omeškania. Tiež poukázal na rozhodnutie KS v Košiciach sp zn. 4Cob/31/2018.

6. Žalovaný dňa 03.12.2018 súdu oznámil, že medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania a žalovaný dňa 28.11.2018 poukázal žalobcovi sumu 1170,85 eur a je ešte potrebné, aby útvár likvidácie žalovaného zaujal stanovisko aj k uplatňovanému nároku na prenájom náhradného motorového vozidla.

7. Dňa 27.12.2018 žalobca súdu doručil čiastočné späťvzatie žaloby, nakoľko po podaní žaloby žalovaný v dvoch splátkach uhradil žalovanému dlžnú sumu v časti istiny vo výške 1170,85 eur a 300 eur, preto žiadal súd aby konanie v časti o zaplatenie sumy 1470,85 eur zastavil. Trval na zaplatení úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1470,85 eur od 18.03.2018 až do zaplatenia, t. j. do 10.12.2018 ako aj na uplatnených trovách konania.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení dourčenom súdu dňa 31.12.2018 uviedol, že na základe doručenej faktúry a obhliadke motorového vozidla po oprave pristúpil k prehodnoteniu výšky poistného plnenia a dňa 28.11.2018 poukázal žalobcovi škodu na motorovom vozidle v sume 1170,85 eur. Upresnil svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom vysvetlil, že kalkulácia nákladov na opravu vychádza z technológie opravy predpísanej výrobcom vozidla a hodnotu opravy znalec kalkuluje v úrovni priemerných cien autorizovaných opravovní vozidla k rozhodnému dátumu, upravuje to priamo vyhláška č. 492/2004

Z.z. príloha č. 6 časť C. Odborné vyjadrenie znalca predložené žalobcom považoval za nepoužiteľné, nakoľko sa netýka skutkovo obdobnej veci. Zotrvával na tom, že nárok na prenájom motorového vozidla bol u žalovaného uplatnený až doručením žaloby a tento nárok nemohol žalobcovi vzniknúť okamihom vzniku škody, ale až vtedy keď žalobca uhradil faktúru za prenájom náhradného vozidla. Po oboznámení sa s predloženými dokladmi žalovaný ukončil šetrenie a dňa 07.12.2018 poukázal žalobcovi poistné plnenie v sume 300 eur. Zastával názor, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania z dôvodov uvedených v písomných vyjadreniach a pri nároku za prenájom náhradného motorového vozidla nárok nebol u žalovaného vôbec uplatnený a preukázaný pred podaním žaloby. Predložil výpis z platieb žalobcovi. Navrhol aby súd v zmysle § 257 CSP nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania, nakoľko by súd mohol prihliadnuť na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku na súde a na postoj strán v konaní. Žalovaný postupoval pri likvidácii škodovej udalosti správne a na základe dokladov, ktoré žalobca predložil v priebehu konania dobrovoľne prehodnotil výšku poistného plnenia v snahe ukončiť súdny spor.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 25.01.2019 uviedol, že listom zo dňa 02.03.2018 mu žalovaný oznámil, že mu bude v nasledujúcich dňoch poukázaná náhrada škody za poškodenie vozidla vo výške 2515,62 eur. Žalobca listom dňa 07.03.2018 požiadal žalovaného o prehodnotenie stanoviska a poskytnutie vysvetlenia. Žalovaný zotrval na svojom stanovisku, pričom od žalobcu doklady od žalovaného nežiadal, tie požadoval až po podaní žaloby. Za účelový považoval tiež postup žalovaného v súvislosti s vytváraním viacerých kalkulácií rôznou normohodinou. Poukázal na to, že náhradné diely boli objednané po prvej prehliadke motorového vozidla, časti boli opravené alebo nalakované pri ďalšej obhliadke, teda žalovaný mal vedomosť, že prebieha oprava vozidla, napriek tomu vec klasifikoval ako totálnu škodu a na danom názore zotrval aj po odvolaní žalobcu. Opätovne poukázal na judikatúru I. ÚS 263/2016 s tým, že nie je podstatné, či náklady na nájom boli uplatnené už pred podaním žaloby alebo nie, ale podstatné je to, že boli uplatnené dôvodne a že žalovaný až po podaní žaloby prehodnotil nárok a opätovne vykonal šetrenie. Na základe vyššie uvedeného, mal za to, že žalovaný počas šetrenia nepostupoval správne a korektné, neustále menil výšku škody, napriek vedomosti o oprave vozidla zotrval na stanovisku, že sa jedná o totálnu škodu a od žalobcu nežiadal nič. Mal za to, že uvedený postup nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, ale skôr o nekalý postup, žalovaný ako subjekt, ktorý je zo zákona povinný vykonať riadne šetrenie a ktorý disponuje rozsiahlym technickým aj právnym aparátom uvedenú poistnú udalosť neprešetril v čase šetrenia, preto navrhol, aby súd v časti istiny konanie zastavil a žalobcovi priznal úrok z omeškania od 18.03.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Súdu predložil list - odvolanie zo dňa 07.03.2018 a list - odpoveď na odvolanie zo dňa 04.04.2018.

10. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 22.03.2019 predložil rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017, v zmysle ktorého sa žalovaná poisťovňa by sa dostala do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Aj vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy. Tiež nárok na prenájom motorového vozidla žalobca neuplatnil ani nepreukázal pred podaním žaloby a žalobou si tento nárok uplatnil nie voči škodcovi ale voči poisťovni a preto treba vziať do úvahy ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. Faktúru za opravu na motorovom vozidle žalobca žalovanému pred podaním žaloby nepredložil, bola predložená až v priebehu sporu. Podľa jeho názoru poistná udalosť bola likvidovaná správne ako totálna škoda avšak vzhľadom k výške sporu mal žalovaný záujem na doriešení veci a umožnil žalobcovi preukázať, že oprava bola vykonaná predpísanou technológiou. Nakoľko predmetom sporu ostal úrok z omeškania a nárok na náhradu trov súhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Žiadal, aby súd v prípade ak rozhodne o trovách konania podľa úspechu v spore a zároveň zamietne nárok na úrok z omeškania, mal by túto skutočnosť zohľadniť aj pri rozhodnutí o trovách konania.

11. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 09.04.2019 poukázal na rozdielnosť ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP a ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a včasné nesplnenie nesplnenie odlišných povinností. V § 11 ods. 8 zákona o PZP zákonodarca postihol nečinnosť poisťovateľa spočívajúcu v nepeňažnom plnení, pričom ustanovením § 517 ods. 2 OZ je sankcionovaná nečinnosť spočívajúca v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Závery rozsudku 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na daný prípad z dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej normy - zákona o PZP. Na podporu

svojich tvrdení predložil závery rozsudku KS v Košiciach 3Co/335/2017 zo dňa 22.11.2018 a rozsudok KS v Prešove zo dňa 22.01.2019, rozsudok KS v Žiline 7Co/291/2018 zo dňa 30.01.2019. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že pri trovách konania a úspechu vo veci treba prihliadať aj na príslušenstvo pohľadávky a poukázal aj na judikatúru v obdobných veciach (NS SR 2M Cdo13/2014, I. ÚS 2904/16, NS SR 6Obo/243/2007). Úspech vo veci má súd skúmať čo do objektívneho právneho základu veci vo vzťahu k predmetu sporu. Žalobca súhlasil s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

12. Dňa 17.04.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že závery rozsudku NS SR 3Cdo/145/2017 nemožno aplikovať na prejednávajúcu vec, poukázal na bod 4.1 predmetného rozsudku a bod 4.5. Mal za to, že pokiaľ by sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu, že nárok na úrok z omeškania vzniká aj podľa § 517 Občianskeho zákonníka, znamenalo by to, že za jedno omeškanie by poisťovateľ bol povinný platiť úroky z omeškania dvakrát. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia a preto je potrebné postupovať v zmysle špeciálneho zákona č. 381/2001 Z.z. Ustanovenie § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, je vylúčené, nakoľko poisťovateľ postupuje podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Poukázal na rozsudok KS v NR 9Co/138/2018 zo dňa 07.03.2019, v zmysle ktorého sa žalovaná dostala do omeškania až v prípade, ak by nespĺnila povinnosť zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody uloženú právoplatným rozhodnutím.

13. Súd v zmysle § 177 ods. 2 písm. b CSP nenariadil pojednávanie, nakoľko strany sporu zhodne navrhli a súhlasili, aby súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Súd oznámil v zmysle § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku vo veci strán sporu na deň 14.05.2019, kedy aj rozsudok verejne vyhlásil.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu z neho najmä s listinnými dôkazmi: so žalobou, súpisom zákazky zo dňa 17.01.2018, výpisom z OR SR AGV servis, s.r.o., listom - Oznámením zo dňa 02.03.2018, faktúrou č. 20180674, nájomnou zmluvou zo dňa 19.02.2018, odovzdávacím/preberacím protokolom, doklad o úhrade č.l. 25, platobným rozkazom, odporom proti platobnému rozkazu, písomnými vyjadreniami strán sporu, predloženou judikatúrou, faktúrou 20180754, odborným vyjadrením 65/2017 č.l. 117, čiastočným späťvzatím žaloby, potvrdením o platbe č.l. 148, výpisom zo systému platieb žalovaného č.l. 162-164, posúdením primeranosti nákladov na opravu č.l. 165, listom - odvolaním zo dňa 07.03.2018, odpoveďou na odvolanie č.l. 184, článok najprávo č.l. 203 a zistil tento skutkový stav a právny stav:

15. Dňa 16.01.2018 došlo k poistnej udalosti - škode na motorovom vozidle Y. M. N.:L., ktoré v čase dopravnej nehody bolo vo vlastníctve žalobcu. Škoda na predmetnom motorovom vozidle bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla K. K., ktorý mal v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Motorové vozidlo EČV:L. bolo opravené v autoservise AGV servis, s.r.o., IČO: 35966696, Ružová 153, 935 31 Seč, ktorý vyúčtoval opravu faktúrou č. 20180754 spolu vo výške 3686,47 eur.

16. z odovzdávacieho/ preberacieho protokolu (č.l.24) sa zistilo, že žalobca od 19.02.2018 do 10.03.2018 na základe nájomnej zmluvy zo dňa 19.02.2018 (č.l.20) mal v dočasnom užívaní motorové vozidlo Š. P., EČV: L.. Nájom za prenájom náhradného vozidla bol vyúčtovaný faktúrou č. 20180674 vo výške 300 eur (č.l.19).

17. Žalovaný uhradil žalobcovi dňa 05.03.2018 sumu 2515,62 eur a po podaní žaloby dňa 28.11.2018 sumu 1170,85 eur a dňa 10.12.2018 sumu 300 eur (č.l. 148, 162).

18. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Súd reagoval na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý zobral dňa 27.12.2018 žalobu čiastočne spať, v časti v ktorej žalovaný vykonal úhrady po podaní žaloby spolu v rozsahu 1470,85 eur a súd konanie v tejto časti zastavil. Nakoľko k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním súd súhlas žalovaného nezisťoval. Po čiastočnom zastavení konania je predmetom konania nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1470,85 eur od 18.03.2018 do zaplatenia t.j. do 10.12.2018 vo výške 53,80 eur.

22. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej i zákon o PZP) na účely tohto zákona sa rozumie: i) poisťovnou udalosťou vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu.

23. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

25. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a)

26. Podľa § 15 zákona o PZP, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) a je povinný tento nárok preukázať.21)

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Po čiastočnom zastavení konania v časti istiny 1470,85 eur bolo predmetom konania príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania, ktoré si žaloba uplatnil podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške 5% zo sumy 1470,85 eur od 02.03.2018 do 10.12.2018 vo výške 53,80 eur. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5% ročne zo sumy 1170,85 eur od 18.03.2018 do 28.11.2018 a zo sumy 300 eur od 17.08.2018 do

10.12.2018 a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výška úrokovej sadzby bola určená v súlade s právnymi predpismi, a preto súd vyhovel tejto časti žaloby a priznal nárok žalobcovi na úroky z omeškania. Súd mal za to, že je potrebné rozlišovať povinnosť uloženú žalovanému v § 11 ods. 6 zákona o PZP a povinnosť uloženú žalovanému v § 11 ods. 7 uvedeného zákona. Je zrejmé že § 11 ods. 6 Zákona o PZP ukladá žalovanému povinnosť nepeňažnú a § 11 ods. 7 zákona o PZP mu ukladá povinnosť poskytnúť poistné plnenie - to znamená ukladá mu peňažnú povinnosť. Súd tu vidí zásadný rozdiel, ktorý mal namysli aj zákonodarca, keď v § 11 ods. 8 zákona o PZP uviedol, že v ak poisťovateľ (žalovaný) nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. K tejto právnej otázke zaujali stanovisko vyššie súdne authority a súd má za to, že ide o ustálenú rozhodovaciu prax od ktorej nemal súd dôvod sa odchýliť. Súd je toho názoru, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje sankciu v podobe úrokov z omeškania za nesplnenie povinnosti poisťovateľa v tomto prípade žalovaného ak si nesplní svoju povinnosť uloženú v § 11 ods. 6. Vyššie súdne authority (KS v Košiciach sp.zn. 3Co/335/2017, KS Prešov sp. zn. 4Cob/3/2018 aj KS Žilina)

ustálili právny názor, že zo znenie § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP nevylučuje aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a to nevylučuje priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného so splatením peňažného záväzku (poistné plnenie) riadne a včas. V konaní bolo nesporné, že žalovaný dňa 02.03.2018 oznámil žalobcovi, že z poistnej udalosti č. 1880101102 mu bude poukázaná náhrada škody za poškodenie vozidla vo výške 2 515,62 eur. Žalobca sa na uvedený list odvolal listom zo dňa 07.03.2018. Žalovaný listom zo dňa 04.04.2018 žalobcovi odpovedal, že po preverení poistnej udalosti túto riešil správne ako totálnu škodu. Vozidlo je možné opraviť, no oprava nebude mať žiadny vplyv na výšku poistného plnenia. Žalovaný ďalšie doklady - faktúru od žalobcu nežiadal. Preto je zrejmé, že žalovaný šetrenie riadne nevykonal hoci disponuje rozsiahlymi personálnymi aj technickými zdrojmi na splnenie si zákonných povinností. Z faktúry za opravu vozidla č. 20180754 sa zistilo, že výška škody bola spolu 3686,47 eur. Teda žalovaný nedôvodne krátil náklady na opravu vozidla keď z celkovej škody 3686,47 eur vyplatil žalobcovi 2515,62 eur. Teda poistné plnenie vo výške 1170,85 eur nezaplatil žalobcovi riadne a včas o čom svedčí aj fakt, že uvedenú sumu uhradil žalobcovi až dňa 28.11.2018 a súd ho zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1170,85 eur od 18.03.2018, keďže v tento deň bol už žalovaný v omeškaní s úhradou škody až do zaplatenia t.j. do 28.11.2018. Žalobca tiež preukázal svoj dôvodný nárok vyplývajúci z nájmu náhradného vozidla v trvaní od 19.02.2018 do 01.03.2018 v rozsahu 300 eur, ktorú sumu žalovaný žalobcovi uhradil dňa 10.12.2018. Súd mal za to, že aj z tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania, nakoľko išlo o dôvodný nárok, ktorý žalovaný uznal tým, že sumu 300 eur uhradil dňa 10.12.2018, avšak súd mal za to, že žalovaný sa o tomto nároku dozvedel až doručením žaloby dňa 16.08.2018 a preto sa do omeškania zo zaplatením sumy 300 eur dostal až dňom nasledujúcim po doručení žaloby t.j. dňa 17.08.2018 a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 300 eur od 17.08.2018 do zaplatenia t.j. do 10.12.2018 a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd poukazuje na to, že žaloba si tento nárok podľa § 15 zákona o PZP riadne u žalovaného neuplatnil ani ho riadne nepreukázal pred podaním žaloby, keďže ho neuplatnil ani v odvolaní zo dňa 07.03.2018. Súd záverom uvádza, že žalovaný predložený rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 ako ani rozsudok KS v NR 9Co/138/2018 zo dňa 07.03.2019 nemožno aplikovať na prejednávaný spor najmä z dôvodu, že ide o rozdielne typy sporov v predmete konania, v ktorých sa žalobcovia domáhali náhrady škody na zdraví, náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, liečebné náklady, kde výsledok sporu závisí od výsledkov znaleckého dokazovania prípadne je na úvahe súdu a poisťovňa sa tak do omeškania s plnením môže dostať až právoplatnosťou rozhodnutia súdu, v ktorej jej uloží peňažnú povinnosť. Zo samotného správania žalovaného je zrejmé, že si bol vedomý dôvodného nároku žalobcu na náhradu škody na majetku (na poškodenom motorovom vozidle a náhradu za nájom náhradného motorového vozidla), keď nečakal na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, ale žalobcovi škodu v priebehu konania uhradil.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Súd o trovách konania rozhodoval podľa § 256 CSP. V prípade zastavenia konania je nárok na náhradu trov konania upravený v ust. § 256 CSP, v ktorom je zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie. Je to inštitút procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Najčastejšie dochádza k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby. Ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal a len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť. Čiastočné zastavenie konania z procesného hľadiska podľa záveru súdu nesporne zavinil žalovaný, ktorý po podaní žaloby uhradil žalobcovi peňažné plnenie v celkovej výške žalobou uplatnenej sumy 1470,85 eur a preto je žalobca 100% úspešný v zastavujúcej časti voči žalovanému a preto mu súd priznal plný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania a o ich výške v súlade s § 262 ods. 2 rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Pri procesnom posúdení úspechu žalobcu nebolo právne významné, že súd čiastočne žalobu zamietol, nakoľko príslušenstvo pohľadávky sa do posudzovania úspechu nezahŕňa (NS SR 2MCdo/13/2014).

33. Súd dospel k záveru, že v danej právnej veci pri rozhodovaní o náhrade trov konania nie sú splnené predpoklady pre aplikáciu § 257 CSP a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnej strane sporu - žalobcovi ani existencia výnimočnosti daného prípadu. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalobca sa v podane žalobe zo dňa 07.08.2018 domáhal poistného plnenia titulom náhrady škody na poškodenom motorovom vozidle vo výške 1470,85 eur, ktorú sumu mu žalovaný v priebehu konania uhradil. Teda žalobca bol v konaní úspešný a náklady konania mu vznikli, preto rozhodnutie o nepriznaní mu nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP by bolo neprímerane tvrdé a v rozpore s dobrými mravmi a to najmä s poukazom na to, že u žalovaného nie je možné posudzovať jeho pomery (sociálny aspekt), že by mu jeho pomery neumožnili oprávnené trovy žalobcovi uhradiť, keďže žalovaný je poisťovňou, ktorá má rozsiahly právny, technický a personálny aparát na to, aby prešetrenie poistných udalostí vykonávala riadne, včas a v zmysle zákonných ustanovení a počínala si tak aby nemusela byť účastníkom súdnych sporov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Leviciach písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.